

ταράττει όλόκληρον οἰκογένειαν ἢ καὶ γειτονίαν, καταστρέφον πᾶσαν εἰρήνην καὶ ἐμπιστοσύνην μεταξὺ τῶν μελῶν. Ἀποφεύγετε λοιπὸν μικροί μου φίλοι τὴν συκοφαντίαν. (Ἐκ τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς.)

ΦΕΡΕΣΘΕ ΜΕ ΕΥΓΕΝΕΙΑΝ.

Ἡ εἰκονογραφία αὕτη παριστᾷ παῖδιον τὸ ὁποῖον ἤξευρε νὰ φέρηται. Κύριός τις εἶχε μέγα καὶ ὠραῖον κατάστημα εἰς τι χωρίον, καὶ ἐπεθύμει νὰ εὖρῃ ἐν καλὸν παῖδιον διὰ νὰ τὸ λάβῃ μαζὺ του. Ὅταν περιεπάτει εἰς τὸν δρόμον ἔβλεπε πολλὰ παῖδια, ἀλλ' ὅλα ἦσαν κακοαναθρεμμένα· διήρχοντο ἔμπροσθέν του μὲ ὕψος ἄσχημον· καὶ τινα μάλιστα τὸν ἐπεριγέλων ἀπ' ὀπίσω. Ἀλλ' ἡμέραν τινὰ ἐνῷ ὁ ἄνθρωπος οὗτος περιεπάτει ἀπήντησε καὶ ἐν παῖδιον τὸ ὁποῖον ἤξευρε νὰ φέρηται. Τοῦτο τὸν ἐχαίρετσε μὲ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη λέγον «καλὴ ἡμέρα σας, κύριε.» Τὸ παῖδιον τοῦτο ὠνομάζετο Πέτρος. Ἡ μήτηρ του ἦτο χήρα καὶ κατῴκει εἰς οἰκίαν τινὰ μικράν. •Τοιοῦτον παῖδιον χρειάζομαι,» εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ ἄνθρωπος. Ἐστάθη λοιπὸν καὶ ἠρώτησεν ἄνθρωπόν τινα, ὁ ὁποῖος εἰργάζετο εἰς ἕνα κῆπον, τίνος ἦτο τὸ παῖδιον ἐκεῖνο καὶ ποῦ κατῴκει.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ κύριος ἐκεῖνος ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέτρου, συνωμίλησε μὲ τὴν μητέρα του περὶ αὐτοῦ, τῇ εἶπεν ὅτι ἐν τοιοῦτον χρειάζεται νὰ εἶχῃ εἰς τὸ κατάστημά του καὶ ὑπεσχέθη νὰ τοῦ κάμῃ καλόν. Ὁ Πέτρος λοιπὸν ὑπῆγεν εἰς τὸ κατά-

στημα τοῦ κυρίου ἐκεῖνου καὶ ἠδύτοχεν. Ὁ καλὸς ἔμπορος εὐχαριστεῖτο μὲ τὸν Πέτρον, ἡ δὲ μήτηρ του ἔκλυε δι' αὐτόν. Ὁ σοφὸς Σολομῶν λέγει, «Ὁ φρόνιμος υἱὸς εἶναι χαρὰ τοῦ πατρὸς του, ἀλλ' ὁ ἄφρων υἱὸς εἶναι θλίψις τῆς μητρὸς αὐτοῦ.» Ἔστε πάντοτε εὐγενῆ πρὸς ὅλους καὶ ποτὲ μὴ περιπαίξετε τοὺς διαβάτας.

Ἡ ΜΙΚΡΑ ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΡΙΑ

Μήτηρ τις εἶχε τὴν καλὴν συνήθειαν νὰ ἐρωτᾷ τὸ ἑσπέρας τὰ τέκνα τῆς, πρὶν πλαγιάσωσιν, ἂν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἐπραξάν τι τὸ ὁποῖον νὰ κάμῃ τοὺς ἄλλους εὐτοχεῖς. Ἐσπέραν τινὰ, μετὰ τὴν ἐρώτησιν, αἱ δύο μικραὶ αὐτῆς θυγατέρες ἔμενον σιωπηλαί.

Ἡ ἐρώτησις ἐπανελήφθη.

•Δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ ἐπραξά κἀνὲν καλὸν, ἀγαπητῇ μου μῆτερ, εἶπεν ἡ μία, μόνον μία ἀπὸ τὰς μικρὰς μου συμμαθητρίας ἐκέρδησε τὸ πρῶτον βραβεῖον, καὶ ἐγὼ ἐμειδίασα πρὸς αὐτὴν καὶ ἔτρεξα· καὶ τὴν ἐφίλησα καὶ μὲ ἐφίλησε καὶ ἐκεῖνη εἰποῦσα ὅτι εἶμαι καλῇ. Τοῦτο εἶναι ὅλον, ἀγαπητῇ μου μῆτερ.»

Ἡ ἄλλη ὠμίλησε μὲ περισσοτέραν δειλίαν.

•Ἐν μικρὸν κοράσιον, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κἀθηνται πλησίον μου εἰς τὸ σχολεῖον, ἔχασε τὸν μικρὸν τοῦ ἀδελφόν. Εἶδα-ὅτι ἐνῷ ἐδιάδαζε τὸ μάθημά του ἔκρυπτε τὸ πρόσωπόν του εἰς τὸ βιβλίον του καὶ ἔκλαιεν. Ἐλοπήθην, μητέρα μου, καὶ ἔκρυψα καὶ ἐγὼ τὸ πρόσωπόν μου εἰς τὸ ἴδιον βιβλίον καὶ ἔκλαυσα μαζὺ του. Τότε ἐσήκωσε τὴν κεφαλὴν του καὶ ἦτο παρηγορημένος, καὶ ἔθεσε τοὺς βραχίονάς του εἰς τὸν λαιμόν μου· ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω διατί εἶπεν ὅτι τῇ ἑκαμὸν καλόν.»

Ἐλθέτε εἰς τὰς ἀγκάλας μου, ἀγαπητά μου τέκνα, εἶπεν ἡ μήτηρ, Ὅταν χαίρωμεν μετὰ τῶν χαιρόντων καὶ κλαίωμεν μετὰ τῶν κλαiónτων κάμνομεν τὸ θέλημα Ἐκεῖνου ὅστις μέχρι θανάτου μᾶς ἠγάπησεν· ὑπακούομεν εἰς τὸν εὐλογημένον μας Σωτῆρα.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

Κωφὸν καὶ ἄλαλον κοράσιον τὸ ὁποῖον ἤξευρε νὰ ἀναγνώσκῃ ἠρωτήθη ποτὲ παρὰ τινος κυρίας, ἥτις ἔγραψε τὴν ἐρώτησιν ἐπὶ χαρτίου, •Τί εἶναι προσευχή;• Τὸ κοράσιον ἔλαβε τὸ μολυβδοκόνδυλόν του καὶ εἰς ἀπάντησιν ἔγραψε, •προσευχή εἶναι ὁ πόθος τῆς καρδίας.» Καὶ πραγματικῶς τοῦτο εἶναι. Ὅλαι αἱ ὠραῖαι λέξεις, ὅλοι οἱ λαμπροὶ στίχοι οἱ πρὸς τὸν Θεὸν λεγόμενοι δὲν εἶναι ἀληθὴς προσευχή ἄνευ τοῦ πόθου τῆς καρδίας.